

Vez mě loďko ke břehu

Ami G C G Ami

1. Vez mě loďko ke břehu, ná ná nana ná ná

Ami G C G Ami

jedu jedu pro něhu, ná ná nana ná ná

jedu jedu pro krásu, ná ná nana ná ná

pro dívku s vlasy do pasu, ná ...

C G C G Ami E

- R Zlatovlásko, krásko, kdo ví, co bude dál,

C G C G Ami G Ami

Zlatovlásko, krásko, chce tě bohatý král.

2. Jedu jedu pro pannu, ná ná nana ná ná
japak se k ní dostanu, ná ná nana ná ná
když ji najdu vyhraji, ná ná nana ná ná
náš pan král pak získá ji, ná ná nana ná ná.

- R Zlatovlásko, krásko, ...

3. Jiříku, co v očích máš, ná ná nana ná ná
že se tak smutně usmíváš ná ná nana ná ná
já s tebou tak šťastná jsem ná ná nana ná ná
už se těším na tvou zem ná ná nana ná ná.

- R Zlatovlásko, krásko, ...

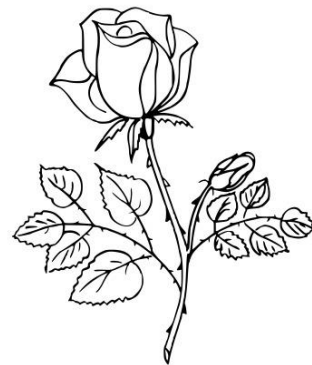
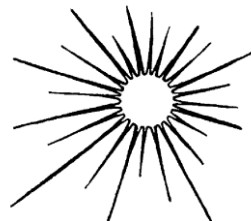
Kolik je na světě

C *Ami C* *Dmi*

1. Kolik je na světě očí, kolik je na světě snů,
 C *F* *G*
kolik se koleček točí, kolik je nocí a dnů.
Kolik je na světě moří, kolik je na světě řek,
kolik je smutků a hoří, kolik je rozlitých mlék.

C *G* *B* *F*

- R Toho i toho je mnoho, lidí a věcí a jmen,
 C *G* *F* *C*
jediné slunce je jedno a to když vyjde je den.
2. Kolik je na světě poupat, kolik je na světě knih,
kolik je jezevčích doupat, kolik je jezevců v nich.
Kolik je na světě školek, kolik je na světě škol,
kolik je kluků a holek, kolik je šlapacích kol.
- R Toho i toho je mnoho, toho i toho je moc,
jediné slunce je jedno a to když zajde je noc.

Nač má vodník hrníčky

- A E A D A E Hmi A E*
1. Tam, tam, tam, tam hrníčky mám sám do nich dušičky dám,
A E A
málo mám, nic vám neprodám.
- A E A D A E Hmi A E*
2. Tam, tam, tam, tam hrníčky mám, kam, kam, kam, přemýšlím kam, ty duše dám
A E A E A
nějak pokliček málo mám.
- A D E A D E*
R Voda je přece příjemná, může hřát a umýt ti tvář.
A EA D A E A
A tak já špindírám povídám, pro vás já ty hrníčky mám.
3. Tam, tam, tam, mám po bábě džbán, můj děda vodníků král,
míval žáby v něm, o ně hrál.
4. Kam, kam, kam, zlé duše si dám, snad jen díz po bábě, tam ty duše dám,
na ně velkou síť v kádi mám.
- R Voda je přece příjemná, může hřát a umýt ti tvář.
Všem špindírám povídám, pro vás já ty hrníčky mám.
A tak já špindírám povídám, pro vás já ty hrníčky mám.

Hejkal

- Am* *Dm* *Am* *E7* *Am*
1. Divnej jekot po lesích se prohání až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj sos
utichá až u potoka pod strání jó takovýhle řvaní by nesnes ani pes
Dm *Am* *Dm* *Am* *F* *E7*
žhavý rudý voči a drápy krvavý kosti chřestěj v rytmu kastanět
Dm *Am* *Dm* *Am* *F* *E7* *Am*
strašidelný vytí a skřeky chraplavý tak to je hejkal na to vemte jed.

C *F* *C*

R Že u nás hej – hej – hejkal řádí v lese

D *G*

jen ten kdo něco snese tam může v noci jít

C *F* *C*

jeho hej – hej – hejkání se nese

F *C* *F* *C*

každej se strachy třese k ohni neseseďme se

F *C* *G* *C*

neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří ten může u nás přespát až se tu zastaví
nevystřčí špičku nosu ze dveří a bude jásat že se dožil rána ve zdraví
jenom kalný oči a rysy ztrhaný kalhoty si bude muset prát
a děs a hrůza v hlase jó to mu zůstane až koktavě bude povídat.

R Že u nás hej – hej – hejkal

Šípková Růženka

- Ami G Ami Emi*
1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový, žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
Ami G Ami Emi
ještě spí a spí a spí dívka zakletá, u lůžka jí planá růže rozkvétá.
- F G Ami F G C E*
R To se schválně dětem říká, aby s důvěrou šli spát, klidně spát,
Ami G C F Dmi Emi Ami
že se dům probouzí a ta kráska procitá, zatím spí tam dál, spí tam v růžích.
2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání, kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám, žádný princ už není, musíš tam jít sám.
- R To se schválně dětem říká,...
- Ami G C F Dmi Emi Ami*
3. Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám, čeká dívka dál, spí tam v růžích,
F Emi A
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Večerníček

A

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním, uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

D A D A E A

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc, zamává čepičkou,

D A D A E A

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, aniž řekl "smím?", z televizní obrazovky krokem Rumcajzím loupežník vykročí, s každým pánem zatočí, Manku má copatou, zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska bradu má vousatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek, v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek, zkoumají pravidla, jak se vaří povidla, vařečkou míchají, kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče, to se nás neptají.

4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko, že mu v noci někdo odnes vodní křesílko. Strašlivý kocour Fous, Pištu Fištu rád by kous, pořád prý smůlu má. Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek, chytřejší vyhrává.

D A D A

- R Mámo pojd' se taky dívat s námi, táto pojd' se taky smát,

D E E7

dokud krásná paní neoznámí tak a teď už honem spát.

5. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním... pohádek maličkou ručičkou

Pět ježibab

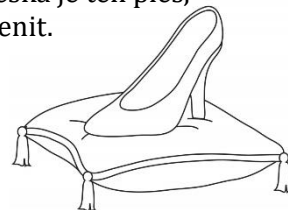
$$Ami \quad E \quad Ami \quad E \quad Ami$$

1. Pět ježibab s jedním okem letí, letí nad potokem,
C **G** **E**
letí jako hejno ptáků,
Ami **E** **Ami**
pět ježibab na smetáku.
2. Pět ježibab s jedním uchem jako hejno letí vzduchem,
letí, letí, v letu svačí,
pět ježibab na tryskáči.
3. Pět ježibab s jedním nosem volá na mně „hele pocem“
a když nejdu, tak se štěti,
pět ježibab na koštěti.

Popelka

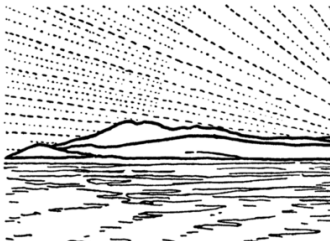
- Ami G F E7 Ami G F E7 Ami*
1. Byl jednou jeden zámek a v zámku starý král a ten podle všech známek dost moudře kraloval
G F E7 Ami G F E7 Ami
Pod zámkem byla víska a za tou vískou stráž a v ní chaloupka nízká a dvorek jako dlaň,
C D C D C D C E7 Ami
jen kolovrátku zpívej jak lípa plná včel v tom domku bydlel dřevorubec a ten tři dcery měl.
2. Kateřina je líná a Dorka jakbysmet, to Popelka je jiná, jak pozná každý hned
A tohleto jsou, vrata holubník pod střechou, a tohleto je táta s protivnou macechou,
jen kolovrátku zpívej, to o čem zpíváš rád, jak do města jel pantáta pár dárek kupovat.
3. Víím, že byl zámek v lese a na tom zámku ples a o tom plese že se prý mluví ještě dnes,
neb každá tam jít chtěla a za prince se vdát, no to vám byla mela, až hanba povídat,
jen, kolovrátku, zpívej a řekni to, co víš, jak všechny chtěly na ten ples a jaký s tím byl kříž.
4. Ta zlámala tři jehly, ta uštíhla si cop, ta v potu tváře žehlí, ta hlavu má jak snop, ha-ha,
a tu je salón krásy a štoudve voňavky, ach, na co myslí asi, no na co - na vdavky,
jen, kolovrátku, zpívej a připomeň ten bál, ať víme, co se dělo pak a jak to bylo dál.
5. A všechno se to mračí, kdekdo by mi lál, a to já odsud radši povandruju dál,
dnes po nůžkách a nožích neštěkne ani pes, všechno je v rukou božích, vždyť dneska je ten ples,
jen, kolovrátku, zpívej a nepřestávej znít o tom, jak ženské chtěly pana prince oženit.
6. A události letí jak namydlený blesk, jen barvy ať jdou k pleti a bota ať má lesk,
a události pádí a události jdou a Katku drhnou v kádi a Dorku šněrujou,
jen, kolovrátku, zpívej, co vidíš v těchto zdech,
jak jedna tone v mydlinách a druhá ztrácí dech.

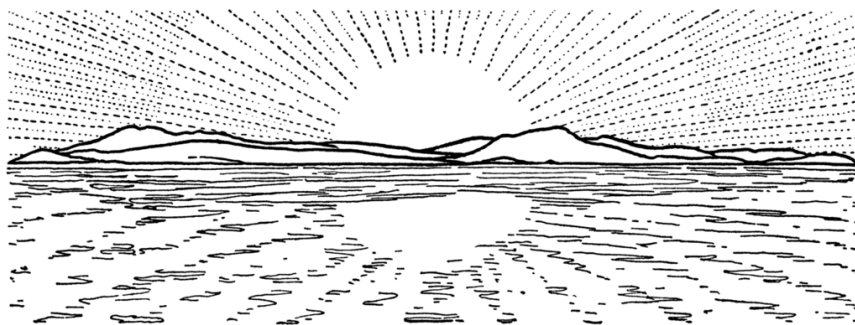

7. Je dobrá každá rada a žádná záruka, té jedné sukně padá, té druhé paruka,
s tou jednou spadla židle, snad byla z papíru, a druhá bere vidle, no - na manikýru,
jen, kolovrátku, zpívej, já vím, že je to tak, být skromný, to je nad zlato i nad šlechtický znak.
8. Ted' bud' me pěkně zticha, dnes bude třetí bála princ jen smutně vzdychá a stejně tak pan král,
má prince krásná cizinka ráda či nerada, o tom se právě koná ted' velká porada,
jen, kolovrátku, zpívej a tichem dej se věst, jak vymyslel pan hofmistr, no - geniální lest.
9. A už to jede a už to chytá dech, a koho to sem vede pan rádce po schodech,
pročpak je v tváři rudý a zrychlený má tep a nač ty velké sudy a nač v těch sudech lep,
jen, kolovrátku, zpívej a nic se nedej zmást, to na Popelku nalíčili tu důmyslnou past.
10. Ach, běda, běda, běda, jak se to mohlo stát, už po tři dny princ hledá tu, kterou má tak rád,
už prošel širé kraje a prošel každý kout, tu, jež tak půvabná je, však nelze naleznout,
jen, kolovrátku, zpívej, jsou dívky samý smích, střevíček jako Popelka však nemá žádná z nich.
11. Znáám dívky jako růže a něžné jako pel, co svlékly by se z kůže, jen kdyby princ je chtěl,
a leckterou znám krásku, co, zhlouplá bůhví čím, dá vlastní zdraví v sázku, jen aby hrála prim,
jen, kolovrátku, zpívej a hezky nahlas křič o tom, jak chudák náš pan princ je láskou celý pryč.
12. Byl jednou jeden zámek, princ, Popelka a král, ti tři podle všech známek tam šťastně žijou dál,
jsou tam i s hodným tátou, co Popelku měl rád, a zámek voní mátou a liliemi sad,
jen, kolovrátku, zpívej a volej do kraje, že zlo se samo vytrestá a dobro
vyhraje.
13. Byl jednou jeden zámek a na tom zámku věž a na té věži trámeč, věř tomu,
kdo chceš,
byl na tom zámku zvonec a lano z konopí, a pohádky je konec, jak každý
pochopí,
jen, kolovrátku, zpívej a dovol, abych vstal, jen, kolovrátku, zpívej, musíme o
dům dál.

Spinkej

- C** **F** **C** **F**
1. Už se končí den, už je čas k spánku, zdi se barví od červánků,
C **Ami** **Dmi** **G7**
hled' už lampář světla rozsvěcí.
2. Tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku,
koťata dávno vrní za pecí.
- R Tak spinkej, ať ve tvých snech růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát.
Než půlnoc prostře síť na vlásky políbím tě,
vždyť i tvá máma musí spát.
3. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový.
4. Až se usměje, tak na chvilinku
oči si mu všimni, synku,
snad budeš jednou taky takový.
- R Tak spinkej,...
-

Já nemám zámek

- C* *Emi* *F* *G*
1. Já nemám zámek s vysokou věží a kde mám vzít bohatství?
Ami *C* *F* *G*
Máš ale vánek jarní a svěží a to je tvé království.
- C* *Emi* *F* *G*
2. Já nemám polštář s prachovým peřím a nad hlavou baldachýn.
Ami *C* *F* *G* *C*
Dívám se na tvář a té tváři věřím mě stačí mít rozmarýn.
- F* *G* *C* *Ami*
R To co bylo dávno není něco muselo se stát.
F *G* *C* *Ami*
Takhle láska všechno mění ve svůj vlastní protiklad.
F *G* *C* *F*
K čemu pak je velké jmění když tě nemá nikdo rád?
C *F* *G* *C*
Zámek náš je snění a dlaně jsou náš hrad.
3. Já nemám kočár zdobený zlatem a nádherné trojspřeží.
Tak tedy půjdem brouzdat se blátem a z bláta dál do louží.
4. Já nemám stůl prostřený sluhou a fontánu zahradní.
Máš ale nebe zdobené duhou, když se den rozední.
- R To co bylo dávno není,...

